

آیین نامه اجرایی ماده (۶) قانون حفاظت از دریاها و رودخانه های قابل کشتیرانی در مقابل آلودگی
به مواد نفتی

۱۶/۷/۱۳۹۲

شماره ۱۲۷۸۲۶/ت/۴۸۷۷۰هـ

وزارت راه و شهرسازی - وزارت نفت - وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان حفاظت محیط زیست

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۰/۷/۱۳۹۲ بنا به پیشنهاد مشترک وزارتخانه های راه و شهرسازی، نفت و جهاد کشاورزی و سازمان حفاظت محیط زیست و به استناد تبصره ماده (۶) قانون حفاظت از دریاها و رودخانه های قابل کشتیرانی در مقابل آلودگی به مواد نفتی - مصوب ۱۳۸۹- آیین نامه اجرایی ماده یادشده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین نامه اجرایی ماده (۶) قانون حفاظت از دریاها و رودخانه های قابل کشتیرانی در مقابل آلودگی به مواد نفتی

ماده ۱ - در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معنای مشروح مربوط به کار می روند:

الف - سازمان: سازمان بنادر و دریانوردی.

ب - قانون: قانون حفاظت از دریاها و رودخانه های قابل کشتیرانی در مقابل آلودگی به مواد نفتی - مصوب ۲۷/۵/۱۳۸۹-.

ج - آلودگی: تخلیه یا نشت نفت یا مواد نفتی یا آب توازن کشتی ها، نفتکش ها و شناورها در آب های موضوع قانون.

د- مواد نفتی: هرگونه مایع نفتی یا مخلوط دارای نفت از قبیل سوخت نفتی، لجن نفتی، مواد زاید و فضولات نفتی، انواع فرآورده های نفتی و مشتقات آن.

ه- مالک کشتی، نفت کش یا شناور: شخصی یا اشخاصی که نامشان به عنوان مالک کشتی، نفت کش یا شناور ثبت شده و هر شخص در حکم مالک که کشتی، نفت کش یا شناور را در تصرف دارد.

و- تعهدنامه: سندی که به موجب آن مؤسسه های مالی، بانک ها، باشگاه های حفظ منافع و جبران خسارت و نظایر آن که اعتبارشان مورد تأیید سازمان است، متعهد می شوند خسارات ناشی از آلودگی نفتی را مطابق کنوانسیون های بین المللی، قانون و این آیین نامه جبران کنند.

ز- باشگاه حفظ منافع و جبران خسارت (کلوپ پی اند آی): اجتماعی از مالکان کشتی، نفتکش و شناور که اقدام به تشکیل گروهی نموده اند که براساس یک رابطه غیرتجاری و دوطرفه همدیگر را نسبت به مسؤولیت موجود در برابر ثالث بیمه می کنند.

ح - بیمه نامه: سندی که به موجب آن بیمه گر در مقابل گرفتن حق بیمه متعهد می شود خسارات موضوع قانون را جبران نماید.

ط - واحد محاسبه: حق برداشت ویژه (SDR) مطابق تعریف صندوق بین المللی پول.

ی - کنوانسیون مسؤولیت: کنوانسیون مسؤولیت مدنی ناشی از خسارات آلودگی نفتی - مصوب ۱۳۴۸ - (۱۹۶۹ میلادی) و پروتکل ۱۳۷۰ (۱۹۹۲ میلادی) و اصلاحیه آن.

ک - کنوانسیون نفت سوخت: کنوانسیون بین المللی درباره مسؤولیت مدنی برای خسارات آلودگی نفت سوخت کشتی - مصوب ۱۳۸۰ - (۲۰۰۱ میلادی).

ل - کنوانسیون تحدید مسؤولیت: کنوانسیون تحدید مسؤولیت برای دعاوی دریایی - مصوب ۱۳۵۵ - (۱۹۷۶ میلادی).

ماده ۲- هر کشتی، نفت کش و شناور، برای جبران خسارات احتمالی ناشی از آلودگی آب های موضوع قانون به مواد نفتی، باید بیمه نامه یا تعهدنامه معادل ریالی یا ارزی بر مبنای واحد محاسبه موضوع این آیین نامه تهیه کند.

ماده ۳- مالک هر کشتی، نفت کش و شناور که بیش از (۲,۰۰۰) تن نفت موضوع کنوانسیون مسؤولیت به صورت فله به عنوان محموله حمل می کند، باید تا حدود مندرج در کنوانسیون یادشده، برای پوشش خسارات ناشی از آلودگی نفتی، بیمه نامه یا تعهدنامه مالی به شرح زیر تهیه کند:

الف - تا (۵,۰۰۰) تن ظرفیت ناخالص (۴,۵۱۰,۰۰۰) واحد محاسبه

ب - از (۵,۰۰۰) تا (۱۴۰,۰۰۰) تن ظرفیت ناخالص به ازای هر واحد اضافه بر (۵,۰۰۰) تن (۶۳۱) واحد محاسبه به بند (الف) اضافه می شود.

ج - بیش از (۱۴۰,۰۰۰) تن ظرفیت ناخالص (۸۹,۷۷۰,۰۰۰) واحد محاسبه.

ماده ۴- مالک هر کشتی، نفت کش و شناور که حداکثر تا (۲,۰۰۰) تن نفت موضوع کنوانسیون مسؤولیت را به صورت فله به عنوان کالا حمل می کند، باید بیمه نامه و یا تعهدنامه مالی به شرح زیر تهیه کند:

الف - تا (۱۰۰) تن ظرفیت ناخالص (۵۰۰,۰۰۰) واحد محاسبه

ب - از (۱۰۱) تا (۱۵۰) تن ظرفیت ناخالص (۰۰۰,۰۰۰.۱) واحد محاسبه

ج - از (۱۵۱) تا (۶۰۰) تن ظرفیت ناخالص (۱,۵۰۰,۰۰۰) واحد محاسبه

د- از (۶۰۱) تا (۲۰۰۰) تن ظرفیت ناخالص (۲,۵۰۰,۰۰۰) واحد محاسبه

ه- از (۲۰۰۱) تا (۵۰۰۰) تن ظرفیت ناخالص، (۳,۰۰۰,۰۰۰) واحد محاسبه

ماده ۵ - مالک هر کشتی، نفت کش و شناور، برای جبران خسارات ناشی از نفت سوخت کشتی، نفت کش و شناور، باید بر مبنای ظرفیت ناخالص کشتی، بیمه نامه یا تعهدنامه ای با مبالغ زیر تهیه کند:

الف - تا (۲۰) تن ظرفیت ناخالص (۲,۰۰۰) واحد محاسبه

ب - بیش از (۲۰) تن تا (۵۰) تن ظرفیت ناخالص، (۱۰,۰۰۰) واحد محاسبه

ج - بیش از (۵۰) تن تا (۱۰۰) تن ظرفیت ناخالص، (۲۵,۰۰۰) واحد محاسبه

د- بیش از (۱۰۰) تن تا (۳۰۰) تن ظرفیت ناخالص، (۷۰,۰۰۰) واحد محاسبه

ه- بیش از (۳۰۰) تن تا (۵۰۰) تن ظرفیت ناخالص، (۱۶۷,۰۰۰) واحد محاسبه

و- بیش از (۵۰۰) تن تا (۳۰,۰۰۰) تن ظرفیت ناخالص، (۱۶۷,۰۰۰) واحد محاسبه به اضافه (۱۶۷) واحد محاسبه به ازای هر تن ظرفیت اضافه پس از حداکثر ظرفیت معین شده در بند (ه).

ز- بیش از (۳۰,۰۰۰) تا (۷۰,۰۰۰) تن ظرفیت ناخالص، (۱۲۵) واحد محاسبه به ازای هر تن ظرفیت اضافه به علاوه حداکثر مقدار واحد محاسبه شده در بند (و).

ح - بیش از (۰۰۰.۷۰) تن ظرفیت ناخالص، (۸۳) واحد محاسبه به ازای هر تن ظرفیت اضافه به علاوه حداکثر مقدار محاسبه شده در بند (ز).

ماده ۶ - مالک هر کشتی، نفت کش و شناور که مواد نفتی به غیر از نفت موضوع کنوانسیون مسؤولیت، حمل می کند باید بیمه نامه و یا تعهدنامه با مبالغ زیر تهیه کند:

الف - تا (۲,۰۰۰) تن ظرفیت ناخالص (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) واحد محاسبه

ب - از (۲,۰۰۱) تا (۵۰,۰۰۰) تن ظرفیت ناخالص (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) واحد محاسبه به اضافه (۱,۵۰۰) واحد محاسبه برای هر تن ظرفیت اضافی.

ج - از (۵۰,۰۰۱) تن ظرفیت ناخالص به بالا (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) واحد محاسبه به اضافه (۳۶۰) واحد محاسبه برای هر تن ظرفیت اضافی و در هر صورت سقف پوشش بیمه، نباید از (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰) واحد محاسبه تجاوز نماید.

ماده ۷- در بیمه نامه حداقل باید مشخصات کشتی، نفت کش و شناور مطابق گواهینامه ثبت، مشخصات و اقامتگاه مالک یا مالکین و بیمه گزارها، مبلغ بیمه، مدت بیمه، تاریخ و محل انعقاد قرارداد، مبلغ حق بیمه و خطرهای تحت پوشش بیمه نامه درج شود.

ماده ۸ - در تعهدنامه حداقل مشخصات و اقامتگاه ضامن و مضمون عنه، مبلغ تعهد، امضاء و مهر ضامن، مدت تعهد، تاریخ و محل ایجاد تعهد، مشخصات کشتی، نفت کش و شناور مطابق گواهینامه ثبت و خطرهای تحت پوشش تعهد درج شود.

ماده ۹- گواهینامه هایی که در اجرای کنوانسیون های بین المللی مورد الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران توسط کشورهای متعاقد در چارچوب کنوانسیون های مذکور صادر شده و به تشخیص سازمان بیانگر رعایت مفاد این آیین نامه است، به منزله وجود بیمه نامه یا تعهدنامه قابل قبول می باشد.

ماده ۱۰ - سازمان موظف است از ورود، ترک بندر یا فعالیت کشتی، نفت کش و شناور فاقد بیمه نامه، تعهدنامه یا گواهینامه در آب های موضوع قانون جلوگیری به عمل آورد.

تبصره - مالک و یا سایر مسؤولان کشتی، نفت کش و شناور باید بیمه نامه یا تعهدنامه و گواهینامه را در کشتی، نفت کش و شناور نگهداری کنند و در صورت درخواست سازمان ارائه نمایند.

معاون اول رییس جمهور - اسحاق جهانگیری